

„Nebojte se! Moc Kristova kříže a vzkříšení je větší, než veškeré zlo, z něhož by člověk mohl a musel mít strach“
Jan Pavel II.

Vážení přátelé Hospice Anežky České,

dovolte, abych vás pozdravil v čase před dovolenými a popřál vám příjemné prožití letních dnů. **Rád bych vám také velmi poděkoval za obětavou podporu péče o naše pacienty.** Jak pravděpodobně víte, hospicová péče je komplexní forma zdravotní, sociální, psychologické a spirituální péče, poskytované nemocným všech indikačních, diagnostických i věkových skupin.

Naše práce v předchozích 24 letech byla směřována k ochraně života od početí do přirozené smrti a řadu let se podílíme na úsilí o zavedení hospicové péče do českých norem. Právní řád v ČR do dnešní doby rozlišuje čistě zdravotnická nebo čistě sociální zařízení, avšak hospice jsou typicky zdravotně-sociálními zařízeními. Důležitou událostí je, že od ledna letošního roku jednají zástupci Asociace poskytovatelů hospicové péče na úrovni Ministerstva zdravotnictví o zakotvení hospicové péče do českých norem. A tak můžeme doufat, že po 20 let bude jednání tentokrát úspěšné, alespoň má již konkrétní dílčí výstupy.

V bulletinu se dočtete nejen o ošetrovatelské péči těžce nemocným, ale také o práci dobrovolníků, které si velmi vážíme. Přinášíme informaci o nominaci na Cenu Diecézní katolické charity 2017, kterou převezmou 2. června v Neratově dvě ošetrovatelky z našeho hospice. Velká část bulletinu je věnována pořádaným beneficím, jejichž výtěžky v letošním roce pomohou pořídit nový sanitní vůz, starý je využíván již 24 let a dosluhuje. Věnujte prosím také pozornost zajímavým změnám v zaslání DMS zprávy (na konci bulletinu).

Vážení přátelé, děkuji za vaše pochopení, ochotu naslouchat a věřím, že dle vašich možností podpoříte naši péči o těžce nemocné a její rozvoj i finančně, protože bez vaší podpory bychom se těžko obešli. S úctou a vděčností

Ing. Mgr. Miroslav Wajsar, ředitel Oblastní charity Červený Kostelec

Překročit práh naděje

Je nutné, aby zesílila jistota, že existuje ten, kdo drží v rukou osudy tohoto pomíjivého světa, kdo má v rukou klíče od smrti a podsvětí, kdo je alfou i omegou.

A tento někdo je Láska...
Jen on se může plně zaručit za slova „Nebojte se!“

Podle knihy Jana Pavla II. „Překročit práh naděje“, kterou vydalo nakladatelství Tok

NOMINACE NA CENU DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY 2017

Ředitel Oblastní charity Červený Kostelec nominoval na Cenu Diecézní katolické charity 2017 **paní Martu Špulákovou**, která pečuje již 23 let s velkou láskou a trpělivostí o nemocné v Hospici Anežky České. Na jejím přístupu je vidět, že práce je pro ni posláním. Přináší do kolektivu jemný, nevtrávný, ale za to velmi trefný humor, který mají rádi pacienti i kolegové. Marta je velmi jemný člověk, v kolektivu a mezi nemocnými oblíbená. Je velmi skromná a nikdy své kvality nedává najevo. Často sedí u lůžka umírajících a doprovází je vlídným slovem a modlitbou. O tom se konečně můžete přesvědčit z následujícího příběhu „Ne každý to na poslední chvíli stihne“, ale i v ostatních, které jsme již v minulosti rádi uveřejnili.

Druhou nominovanou je **paní Eva Řezníčková** pracuje v Hospici Anežky České od roku 1998 na pozici ošetrovatelky. Je vynikajícím člověkem, který přirozeně, ochotně a empaticky pomáhá potřebným lidem, kteří mají jakýkoliv problém nebo handicap. V hospici citlivě doprovází nemocné v závěrečném stádiu nevyléčitelné nemoci. Má v sobě velice hluboký lidský přístup, trpělivost a laskavost. S nadšením se i věnuje také stážistům, předává jim cenné zkušenosti a je jim dobrým příkladem.

Do příštího bulletinu připravujeme s Evou rozhovor, kde se o její práci dozvíte více.

Po příchodu do práce si předáváme službu mezi směnami a já nahlížím do plánu příjmů a propuštění pacientů. Tak jsem se také dozvěděla, že bude přijata paní ještě v aktivním věku a o rok mladší než já. Nerozlišuji pacienty podle věku a ani já nejsem již z nejmladších, **ale mladší pacienti jsou pro mě vždy připomenutím, že mám zač děkovat** – že jsem směla doprovodit své děti do dospělosti, že si mohu užívat vnoučat ...

Když přivezli paní V. po ukončení léčby z nemocnice, byla zesláblá, ale stále chodící, hezká, upravená, o svůj zevnějšek pečlivě dbala. Brzy jsem také poznala její dva skvělé syny, kteří často přijížděli na návštěvy. Jeden z nich dělil svůj volný čas mezi maminku a manželku, která měla již brzy porodit první vnučku, a na návštěvy přilétal až z Asie letadlem. Velkým přáním paní V. bylo právě „stát se babičkou“ a potěšit se alespoň na čas s malou vnučkou. Druhý syn přicházel na návštěvy s přítelkyní, potřeboval zpočátku větší podporu z naší strany, aby zvládal maminciny změny a progresi nemoci.

Paní V. přijímala postup nemoci, nerezignovala však, **vyžadovala při všech úkonech své určité vyzkoušené postupy**. Stálo za to se podvolit, spokojenost byla nakonec na obou stranách. Nicméně s úbytkem sil, přibývalo hezkých společných chvil. Nechci podsouvat myšlenku, že postup nemoci přináší pacientovi nějaké idylické období. **Je stále více odkázán na pomoc druhých, odevzdává postupně všechno** ... své postavení, domov, přátele, životní role ... samostatnost při pohybu, v jídle, pití, hygieně, nesetře si sám pot z čela, slzu, neotočí se na lůžku, nepřivolá si pomoc, nedopoví nevyřčené **Ale stále slyší, co mu říkáme, ale i co říkáme o něm, co řešíme nad ním**. Je to často zkouška pokory ohněm. Ale přesto, když dokážeme **v takovouto chvíli nabídnout jediné, čeho jsme my schopni – naši ochotu a připravenost pomoci, neustálé ujišťování, že jsme tu pro ně, že je neopustíme – nastává neopakovatelné souznění duší**.

Tak i paní V. postupně odevzdávala své doposud opečovávané tělo, které stále víc poznamenávala nemoc a **do popředí vystupoval duchovní rozměr**. Byla stále více trpělivá a **pocítila potřebu vrátit se k víře, důvěřovat v budoucnost, v naději v Boha. Je to veliké tajemství** ...

Přišel den „D“, přestože noční služba byla jako jedna z mnoha. **Paní V. již několik dní a nocí nekomunikovala ani nejedla, na podněty reagovala velmi málo**. Po splnění svých povinností, cítím nutkavou potřebu jít se na paní V. podívat, zda bych jí mohla být něčím užitečná. **Jsem v těchto situacích velmi vděčná za dar víry, že mám co nabídnout**. Zapalují jednu z vonných svící, které přivezli synové, stavím si židli k lůžku a dovoluji se paní V., že s ní pobudu. **Připomínám jí, že zítra přiletí syn na několik dní, přinese zprávy o miminku, že může mít radost ze svých synů, jak je vychovala.... Slova dochází a tak se utíkám k modlitbě. V té chvíli se situace nečekaně proměňuje, paní V. doposud naprosto bez jakékoli reakce, v sobě nachází sílu, posouvá se na polštáři až ke mně, otírá oči, které se dívají snad až do mého nitra a šeptá: „Miluji ..., děkuji, děkuji,“ odmlčí se a opět s upřeným pohledem a se stiskem rukou s nečekanou silou dokončuje poslední větu: „Odpouštím, odpouštím ...“** To jsme si již tak blízko, že nelze jinak, svírám paní V. v náručí a děkuji Bohu, že jsem směla být tady a teď. Paní stékají slzy po tváři, stejně tak i mě. Už může klidně spát ...

Druhý den vyřizují poslední slova maminky synovi. Pláče, ale je šťastný, že nebyla maminka při odchodu sama. **Dobře ví, komu slova patří, kdo jí v životě ublížil, komu maminka odpouští, děkuje a koho miluje. A já v tichosti přemýšlím – jaká škoda, že mnoho lidí váhá obejmout ty, které mají rádi, váhá poprosit za odpuštění nebo dát ho těm, kteří je o něj prosí! Snad čekají na smrtelnou postel? Možná, ale ne každý to na poslední chvíli stihne**.

Dobrovolníci jsou lidé, kteří chtějí pomáhat druhým

Rozhovor s Hanou Tošovskou, koordinátorkou dobrovolníků v Hospici Anežky České

V čem spočívá práce koordinátora dobrovolníků?

Koordinátor pracuje s dobrovolníky od prvního kontaktu a provází ho při činnosti po celou dobu. Dobrovolníci se většinou hlásí sami, dostanou kontakt a reference od známých nebo od zaměstnanců. Při prvním setkání je seznamují s péčí v hospici, provedu je po celé budově a mluvíme o možnostech pomoci, které jsou vhodné pro dobrovolníky. Pak se domlouváme, která z činností by jim vyhovovala. Někteří chtějí přímo k nemocným, někdo třeba neví – tak si může některé činnosti vyzkoušet, dáme mu vybrat. Nastavíme si i určitý režim, jak často, na jak dlouho nebo jen občasně apod. Když práci vyzkouší a líbí se mu, tak sepíšeme smlouvu. Každý takto registrovaný dobrovolník je pojištěn, vyškolen, seznámen s bezpečností práce a je zařazen do databáze. Všichni pravidelní dobrovolníci si vedou přehled docházky. Během činnosti se o ně zajímám, jak se cítí, co potřebují a s problémy nebo dotazy v souvislosti s pacienty se mohou také obracet na sestry.

Potřebuje hospic dobrovolníky? Jakou práci mohou zastávat? Každý asi nemůže přicházet za nemocnými.

Dobrovolníci **věnují svůj čas pacientům**, který personál jen těžko hledá. Výhodou je i to, že přichází zvenčí a pacient k nim má jiný vztah. Je kamarádem, na kterého se těší. Ovšem jít za pacienty mají nově přichozí zájemci o dobrovolnictví většinou obavy. A tak úkolem celého našeho týmu je tyto obavy rozptýlit. Setkají se s vrchní sestrou a s psychoterapeutkou a v rozhovoru se zjistí, zda mají pro práci s paci-

enty předpoklady, (zda mají schopnost vcítit se – empatie, komunikativnost, citlivost poznat, kdy je na co vhodná chvíle, tedy i kdy odejít) a mohou získat motivaci. Pak už jen zbývá si domluvit s personálem vhodný čas, většinou odpoledne a pustit se do práce – něco pacientům, za kterými nikdo nechodí, nakoupí, přečtou, pohovoří a potěší. Tak například paní Kopáčková, které je 85 let, ale je vitální, pohybově na tom sice není nejlíp, ale ½ hod jde pěšky, aby vždy ve středu navštívila pacienty. Důležitá je **pomoc v čajovně a recepci** od 7:30 do 9 hod., odpoledne 14 do 17 hod., kde přijímají a přepojují přichozí telefonáty apod. V jejich přístupu je však také i osobní rozměr ve vztahu k přichozím lidem, vedou s nimi rozhovory, když přichází nebo odchází rozechvělí, tak je zklidňují. Pohovoří s návštěvami, vytváří dobrou atmosféru a pomáhají, kde je třeba. Jsou velkým přínosem pro hospic i po stránce finančních úspor a možnosti rozšíření služeb. **Dobrovolníci se také starají o květiny, jiní zase o venkovní záhony, kapli, spravují prádlo nebo dělají drobné administrativní práce**. Služba nemusí být kdoví jak velká, hodně pomůže, i když někdo třeba i za 3 neděle druhého dobrovolníka prostřídá. Pro pacienty to je důležitá změna, zase jiná tvář. Je také třeba zdůraznit, že žádný dobrovolník se nesmí cítit zneužíván, musí si bedlivě řídit rozsah práce i čas.

Proč se v dnešní době lidé zapojují do dobrovolné činnosti? Přináší jim to něco?

Lidé v určitém přelomovém období přemýšlí, jak by mohli druhým více

pomoci, jak by mohli být více užiteční. Jsou to často lidé, kteří mají svůj vlastní prožitek s nemocnými nebo třeba čerství důchodci, ale i zaměstnaní a mají potřebu pomáhat. Styk s umírajícími nebo práci pro ně, vnímají dobrovolníci často jako vlastní obohacení, změnu pohledu na životní hodnoty.

Nebo jedna 35letá mladá maminka dojíždí jednou za čas z Náchodu sloužit do čajovny a vezme s sebou i své děti, říká, že je to pro ně výchovné.

Vím, že se jedná o práci bez nároku na odměnu, ale přece jenom, je něco, čím dobrovolníkům ukazujete, že se jich vážíte?

Jednou za rok máme výroční setkání s vedením – s panem ředitelem, vrchní sestrou. Při této příležitosti posedíme u drobného občerstve-

ní a vedení děkuje za vykonanou práci. Je důležité, aby se dobrovolníci také vzájemně setkávali a sdíleli se, a to se snažíme také zajistit. Většinou jednou ročně jezdíme autobusem na výlet do okolí. Vloni jsme například byli v Domově sv. Josefa v Žirči a navštívili jsme také bylinkovou zahradu. Jinak jsme byli také v Neratově, v Sedloňově – kde je krásná skalka, v Polici nad Metují v muzeu Merkur, kde jsou kromě stavebnice i papírové modely a také jsme navštívili Dřevíček – starý funkční vodní mlýn. Pravidelně také zveme dobrovolníky na benefiční koncerty pro hospic.

Chtěla bych využít této příležitosti a vyjádřit i za sebe, jak moc si těchto lidiček vážím a obdivuji je, jsou to skutečně vzácní lidé. Je s nimi velmi dobrá spolupráce. Velké díky!

Obnova výtahu v budově Hospice Anežky České

V průběhu roku 2016 schválilo Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR v rámci svého programu Obnova a rozvoj materiálně technické základny sociálních služeb 2007-2018 náš projekt výměny lůžkového výtahu v Hospici Anežky České. Díky tomuto projektu můžeme v letošním roce vyměnit vysloužilý lůžkový výtah, který je v provozu od založení hospice, za zcela nový. Zatím jsme zrealizovali výběrové řízení a vybrali firmu, která výtah vyrobí a namontuje. Výměna výtahu proběhne v období od 14. 7. do 4. 8. 2017, kdy bude hospic pro klienty uzavřen. Celkové náklady budou více než 750.000 Kč, přičemž MPSV uhradí více než 70 % nákladů. Náš vlastní finanční podíl bude uhrazen z výtěžků loňských pořádaných akcí – běhu pro hospic, šikovných rukou pro hospic a charitního plesu. Jejich celkový výtěžek byl více než 200.000 Kč. Ještě jednou děkujeme vám všem, kteří jste se do těchto akcí zapojili a na nový výtah tak přispěli.

CO JSME S VÁMI PROŽILI

Úspěch českého inženýra v Indii

Benefiční divadelní opera

Oblastní charita Červený Kostelec uvedla v pátek 28. dubna 2017 v Divadle J. K. Tyla v Červeném Kostelci benefiční divadelní představení od českého génia Járy Cimrmana a to jeho operu s názvem „Úspěch českého inženýra v Indii“. Autorem hudby je Jan Klusák a autory libreta jsou Zdeněk Svěrák a Ladislav Smoljak. Jan Klusák stál při komponování před úkolem napsat „hloupou hudbu“. Tento úkol zvládl perfektně – opera je plná hudebních motivů ze světa klasické i lidové hudby podaných takovým způsobem, že působí humorně na publikum hudebně vzdělané i nevzdělané. Nám toto ojedinělé operní dílo sehráli místní Olešensko-Kosteletsko-Rtyňsko-Hronovští ochotníci zcela bez honoráře. Výtěžek akce 32 tis. podpoří nemocné v Hospici Anežky České. **Velmi děkujeme!**

Jičínský Den zdraví aneb Každý krok pomáhá

Hospic Anežky České získal padesát tisíc korun díky účastníkům charitativní soutěže o nejvyšší počet kroků „**Každý krok pomáhá**“ a díky Oborové zdravotní pojišťovně, která akci zorganizovala. Akce oficiálně skončila během **Dne zdraví v Jičíně 29. 4. 2017**. Nejvíce kroků získal tým chodící pro Hospic Anežky České, ale

uznání si zaslouží i ostatní týmy, protože pomohly i ostatním třem organizacím a udělali něco dobrého pro své zdraví. "Společně všichni účastníci akce jen v dubnu ušli 509 114 034 kroků. Pokud by bylo možné dojet ze Země na Měsíc, společně by tuto vzdálenost hravě překonali, protože dohromady nachodili 372 tisíc kilometrů," říká Mario Böhme, vedoucí obchodního odboru Oborové zdravotní pojišťovny. Děkujeme všem chodcům, kteří se akce účastnili a děkujeme také Oborové zdravotní pojišťovně za zorganizování akce a za zařazení naší organizace do soutěže.

Benefiční koncert Boni pueri

Oblastní charita Červený Kostelec uspořádala pro Hospic Anežky České v neděli 28. května v 17 hod. v kostele sv. Jakuba Většího benefiční koncert Českého chlapeckého sboru Boni pueri. Vystoupení chlapeckého sboru bylo velmi pěkné a my jsme si z jejich bohatého repertoáru mohli vyslechnout skladby např. od A. Dvořáka, B. Smetany, A. Rejchy, J. S. Bacha, W. A. Mozarta, G. F. Händla. Dvěšttčlenný sbor, kde zpívají chlapci od 4 – 19 let, patří k nejvýznamnějším evropským hudebním tělesům, kromě koncertů doma i v zahraničí vystupují také při významných státních příležitostech a na světových sympoziích. Výtěžek téměř 50 tis. Kč byl věnován nemocným v Hospici Anežky České na nový nábytek v pokojích.

Dvanáctý ročník tradiční soutěže „Šikovné ruce a otevřená srdce pro hospic 2017 aneb lidé lidem“

Dovolujeme si Vás srdečně pozvat k účasti do dvanáctého ročníku tradiční soutěže „Šikovné ruce a otevřená srdce pro hospic 2017 aneb lidé lidem“ o nejnápaditější vlastnoruční výrobek pro Hospic Anežky České v Červeném Kostelci. **Výtěžek ze všech aktivit tohoto projektu pomůže zajistit vybavení potřebné pro hospicovou péči.** Projekt podpořil Královéhradecký kraj v rámci profesionálních a neprofesionálních kulturních akcí.

Cílem je podpořit tvořivost dětí, mládeže a dospělých, podnítit k dobročinnosti – pomoci péči o těžce nemocné, seznámit veřejnost s jejich potřebami a uspořádat prodejní výstavu a kulturní akci, které obohatí život v regionu. Soutěží se v 5 soutěžních kategoriích:

1. oděvy a oděvní doplňky
2. umělecká díla a bytové doplňky
3. dětské výrobky do 14 let
4. výrobky mládeže od 15 do 20 let
5. ostatní výrobky

Porota vyhlašuje též tzv. miláčka poroty.

Loni jsme z uspořádané výstavy získali více než 80 tis Kč, které letos použijeme na pořízení nového lůžkového výtahu pro Hospic Anežky České. V případě zájmu a chuti něco pěkného vytvořit, prosíme, abyste až **do uzávěrky 22. září 2017** zasílali poštou či osobně vaše dárky, označené štítkem se jménem a příjmením, bydlištěm včetně PSČ, nejlépe i s telefonním spojením a e-mailovou adresou, kategorií a cenou. Vše prosím doručte na adresu: Oblastní charita Červený Kostelec, ul. Manželů Burdychových 245, PSČ 549 41, Červený Kostelec. **Srdečně Vám předem děkujeme.**

Ondřej Havelka a jeho Melody Makers

V rámci projektu a také jako poděkování všem účastníkům soutěže se uskuteční divadelní představení v podání Ondřeje Havelky a jeho Melody Makers, na které Vás již nyní srdečně zveme. Divadelní

představení se uskuteční **17. října 2017 od 19 hodin v Divadle J. K. Tyla v Červeném Kostelci.**

Výtěžek podpoří Hospic Anežky České.

Běh pro hospic 2017

Zveme vás na 4. ročník benefice Běh pro hospic 2017, jejíž záštitu převzal desetibojař Tomáš Dvořák. Výtěžek běhu je plně věnován pro potřeby a provoz Hospice Anežky České.

Díky jednání pana Michala Pokoráka, iniciátora Běhu pro hospic – dobrovolníka a díky generálnímu partnerovi, kterým je Primátor a. s. Náchod, se stala naše akce Běh pro hospic součástí seriálu běžeckých závodů **PRIMÁTOR CUP 2017** Podrobné informace o běhu a online přihlášení na Běh pro hospic 2017 získáte na www.behprohospic.cz

PŘIPRAVUJEME

Dále se už dnes můžete těšit na **9. charitní ples**, který bude **11. listopadu 2017** opět v sokolovně v Červeném Kostelci. S kým se na něm setkáte, vás budeme informovat v podzimním bulletinu.

Jako poslední benefice letošního roku bude **28. listopadu v 19 hod. koncert bratří Ebenů** v Městském divadle Dr. Josefa Čížka v Náchodě (v Beránku). **Těšíme se na vaši účast!**

DÁRCOVSKÁ DMS POMÁHÁ NEMOCNÝM V HOSPICI

Pošli jednorázovou DMS a pomoz nemocným v Hospici Anežky České

DMS HOSPICCK 30
DMS HOSPICCK 60
DMS HOSPICCK 90
na telefonní číslo 87 777

Cena DMS je 30, 60 nebo 90 Kč
Hospic obdrží 29, 59 nebo 89 Kč

Děkujeme za Vaši podporu!
 Více informací www.darcovskasms.cz

Pošli dlouhodobou DMS a pomoz nemocným v Hospici Anežky České

DMS TRV HOSPICCK 30
DMS TRV HOSPICCK 60
DMS TRV HOSPICCK 90
na telefonní číslo 87 777

Cena DMS ve výši 30, 60 nebo 90 Kč je odečítaná automaticky každý měsíc až do zrušení příkazu.
Hospic obdrží 29, 59 nebo 89 Kč.

Děkujeme za Vaši podporu!
 Více informací www.darcovskasms.cz

V průběhu roku 2016 jsme v rámci projektu Dárcovská DMS obdrželi pro Hospic Anežky České celkem 1 720 DMS v hodnotě 49 020 Kč. Přijátá částka byla použita na nákup léků a zdravotnického materiálu a opravy v hospici. Velmi všem dárcům děkujeme!

DMS je jednoduchý způsob, který umožňuje pomoci těžce nemocným v Hospici Anežky České finanční částkou s malými poplatky. Pokud Vás zaujal tento způsob podpory nebo ho již používáte, tak si dovoluujeme Vás seznámit s novými možnostmi, které můžete v zasílání DMS použít. Od dubna letošního roku je možné zasílat **DMS v hodnotě 30, 60 nebo 90 Kč** a snížil se poplatek, takže hospic získá **29 Kč nebo 59 Kč nebo 89 Kč**. Potvrzení obdržíte formou sms. Tuto částku můžete odeslat **jednorázově** nebo **trvale**, přesněji na tak dlouho, jak uznáte sami za vhodné. Zasílání lze kdykoliv zrušit. V přehledu je uvedeno, co je třeba napsat do těla zprávy při různých způsobech odesílání.